

Forfatter: Skjoldborg, Johan

Titel: Udrag fra En Stridsmand

Citation: Skjoldborg, Johan: "En Stridsmand", i Skjoldborg, Johan: *En Stridsmand*, 1896, s. 106.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-skjold_01-shoot-idm140513901721952/facsimile.pdf (tilgået 18. april 2024)

Anvendt udgave: En Stridsmand

Øjne gjorde det lyst i Stuen, nu, Familien atter sad samlet om den hjemlige Arne.

Saa kom Skoledagene. Længe før Dag var Ane oppe at faa Davren til at syde i Ovnen, og der var ogsaa Tøj, som skulde tørres, Hoser, som skulde stoppes, og der var — Madtaskerne, som skulde udstyres. Børnene maatte jo bryde op i den aarle Morgenstund, om de i rette Tid skulde naa Skolen, der laa saa langvejs borte. De vendte ikke tilbage, før man tændte Lys, og derfor vare Forældrene ofte urolige, naar Vejret var ondt. —

En Eftermiddag tætnede Luften til med Sne og Fygevejrs af Nordøst. Søren trak et Par Hoser over sine Bukser, bandt et Lommetørklæde om Ørene og gav sig paa Vej ad Skolestien.

I Mørkningen stod Himmel og Jord i een Taage, og intet levende Væsen var at øjne. Han paaskyndte sin Gang, spejdede til alle Sider og bøjede sig

jævnlig til Jorden for bedre at skimte enhver Fremtoning. Forgæves. Han raabte Drengenes Navne Gang efter Gang og ventede med tilbageholdt Aandedræt paa Svar. Men ingen anden Lyd var at høre end Vindens sukkende Susen og Snefnuggenes lette Dans.

Da jog Rædselen som Ild gennem hans Nerver, Angstens Sved perlede paa hans Pande, som han fortsatte sit Løb og raabte ud i Vejret.

Men han kendte enhver lille Tue paa dette Strøg, og han vilde ikke helme, før alt var afsøgt, om det saa skulde tage hele den lange Vinternat.

Omsider fandt han dem i Læ af de sammensunkne Rester af en Faarefold. Men i denne Aften havde han tænkt mere over Børnenes Krav og Ret end alle foregaaende Aar tilsammen.

Siden laa Sneen højt hele Vinteren, eller den var et sjappende Ælte, og der var ikke til at komme frem for korte Ben. Ingen Skik var der paa